

“አውጣን!”

ዓለም በምን መንገድ ይጠፋ ይሆን?
ማን ነውስ የሚያመልጥ? ማንው የሚድን?

በምን ዓይነት ይሆን የሰው ልጅ ፍጻሜ
ተቃርቧል እንግዲህ? ምንም የለው ዕድሜ

እንደ ሰዶም ሰዎች በእሳት አሎሎ
ይጠፋ ይሆን ወይ ተቃጥሎ? ተቃጥሎ...

ወይ በገዛ ራሱ ካመጣው ቆሻሻ
በዓዘቅት ተውጦ? ላያገኝ መድረሻ

ወይ የጥፋት ውሃ አጥቦ? አጥለቅልቆት
ያበቃለት ይሆን? እስትንፋሹ ጨንቆት?

ወይ ድድቅ በረዶ? አኮማትሮት ቆፈን
አልብሶ? ሸፍኖት? በጨለማ ይደፈን?

የቱ ይሻለው ይሆን መምረጥ ቢችል ሰው?
ፍጡር መጥፊያውን መቸም አያውቀው

መዓቱም ዓይነቱ? ዕለቱ? ሰዓቱ
ተጽፎ ተይዟል ይብላኝስ ለእናቱ!

የማይቀር ዕዳ ነው? ብናውቅም? ባናውቅም
“አውጣን!” ማለት ደገ? እኔ አልጨነቅም!

ገ/አ. ገጦርፉ።

Back to Meskot

*The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*